

Evrimcilerin 'İçgüdü' Aldatmacası

Doğadaki canlılarda görülen birçok özellik evrim teorisi için çok büyük bir açmazdır. Arıların ve karıncaların büyük topluluklar halinde yaşayarak, sosyal yaşamın en güzel ve en disiplinli örneklerini göstermeleri, arıların mimarlık harikası petekleri inşa etmeleri, örümceklerin teknolojinin ancak taklitle erişebildiği kalitede ürettikleri ağlarla inşa ettikleri yapılar, en vahşi hayvanın dahi yavrusuna veya diğer canlılara gösterdiği fedakarlık örnekleri ve daha sayılamayacak kadar çok akıl, muhakeme, karar alma gibi ancak insana mahsus özellikleri göstermeleri evrimin öne sürdüğü hiçbir mekanizma tarafından açıklanamaz.

Doğadaki canlılarda görülen birçok özellik evrim teorisi için çok büyük bir açmazdır. Arıların ve karıncaların büyük topluluklar halinde yaşayarak, sosyal yaşamın en güzel ve en disiplinli örneklerini göstermeleri, arıların mimarlık harikası petekleri inşa etmeleri, örümceklerin teknolojinin ancak taklitle erişebildiği kalitede ürettikleri ağlarla inşa ettikleri yapılar, en vahşi hayvanın dahi yavrusuna veya diğer canlılara gösterdiği fedakarlık örnekleri ve daha sayılamayacak kadar çok akıl, muhakeme, karar alma gibi ancak insana mahsus özellikleri göstermeleri evrimin öne sürdüğü hiçbir mekanizma tarafından açıklanamaz.

Evrimciler bu yaşam şekillerinin ya da canlılardaki davranışların, içlerinden gelen bir dürtüyle meydana geldiğini söylerler. Ancak bu dürtünün nasıl bir şey olduğunu kendileri de açıklayamazlar.

Darwinistler, canlıların davranışlarına büyük bir "gücün" etki ettiği gerçeğini kabul ederler. Bir başka deyişle, canlılar arasındaki fedakarlığın, iş bölümünün ve mükemmel organizasyonun kaynağını bir gücün yönlendirmesine bağlarlar.

Ancak bu güce yalnızca "içgüdü" adını verip konuyu kapatırlar. İçgüdü dedikleri gücün gerçek sahibini de "tabiat ana" adını verdikleri klişeleşmiş bir kalıpla açıklarlar.

Arılara milyonlarca yıldır aynı kusursuzlukta altıgen petekler yapmayı ilham eden Allah"tır.

Oysa bugüne kadar hiçbir evrimci, içgüdü diye adlandırdığı şeyin canlıların bedenlerinde bulunduğu ana merkezi gösterebilmiş değildir. Öncelikle içgüdü adını verdikleri bu dürtü canlıların vücudunun neresindedir? Birkaç yüz gramlık et parçasından oluşan beyinde mi, yoksa vücudu oluşturan protein ve aminoasitlerin herhangi bir köşesinde mi?

Canlıların vücudunu açıp baktığımızda, bu bilgi kaynağının canlıların neresinde olduğunu bulamayız. Çünkü içgüdü, manayı ifade eden ve maddesel karşılığı bulunmayan bir histir. Bu da herşeyin maddeler yığından oluştuğu görüşünü savunup "manayı reddeden" Darwinistler ve materyalistler açısından büyük bir çelişki oluşturmaktadır.

İçgüdülerin evrim teorisinin bütününe tehdit eden bir bilmece oluşturabileceğini ilk olarak ifade eden isim ise şaşırtıcıdır. Bu kişi teorinin kurucusu Charles Darwin'dir. Darwin bu konuda şunları yazmıştır:

"İçgüdüler Doğal Seçmeyle kazanılabilir ve değişikliğe uğrayabilir mi? Arıyı büyük matematikçilerin buluşlarını çok önceden uyguladığı petek gözlerini yapmaya yönelten içgüdü için ne diyeceğiz?" [1](#)

"İçgüdülerin birçoğu öylesine şaşırtıcıdır ki, onların gelişimi okura belki teorimi tümüyle yıkmaya yeter güçte görünecektir" [2](#)

"Bir tek kuşakta alışkanlıkla birçok içgüdü edinildiğini ve sonra bunu izleyen kuşaklara soyaçekimle iletilildiğini varsaymak ağır bir yanılğı olur. Bildiğimiz en şaşırtıcı içgüdüler, örneğin balarısının ve karıncaların birçoğunun içgüdüleri, alışkanlıkla kazanılmış olamaz" (vurgular bize ait) [3](#)

Evrim teorisinin açmazlarından biri olan içgüdü problemi Darwin'den bu yana aynen sürmektedir. Canlılardaki hayranlık uyandırıcı davranışları içgüdü olarak niteleyip bu noktada duraksamakla hiçbirşey açıklanmış sayılmayacaktır. Yapılması gereken şey, içgüdü'nün kaynağını anlamaya çalışmaktır. Bu yapıldığında görülecektir ki, eğer bir canlıda içgüdü varsa, onu güden, ona neler yapması gerektiğini

gösteren, ilham eden bir güç var demektir. Ve açıktır ki bu güç, evrenin tek sahibi ve hakimi olan Allah'tır. Bilim adamlarının içgüdü olarak algıladıkları davranışlar, Allah'ın canlılara ilhamından başka birşey değildir.

Not: Canlıların tesadüfen oluşamayacağını açıkça ortaya koyan sayısız örnekten bazıları şöyledir:

Hayvanlar arasında en vahşilerinden biri olarak bilinen timsahlar, 3 ay boyunca yumurtalarının başından bir an bile ayrılmadan onları korurlar. Yine başka bir örnek olarak yağmur kuşu, yavrusunu koruyabilmek için yaralı taklidi yaparak düşmanını kendi üzerine çeker.

Göç eden kuşlardan olan Albatroslar, her zaman kendi doğdukları yerde çiftleşirler. Bu nedenle üreme zamanlarında koloniler halinde biraraya gelerek toplanırlar. Dişiler gelmeden haftalar önce, erkekler gelip burada daha önceden bulunan yuvaları tamir ederek dişi ve yavrular için mükemmel bir konfor sağlarlar.

Erkek penguen kutup kışında kuluçkaya yatarken, dişi yiyecek aramaya çıkar. Isının -40°C'ye düştüğü kış boyunca buzullar gittikçe büyür ve besine ulaşmak zorlaşır. Tek bir yumurta bırakan dişi penguenler hemen denize dönerler. Erkek, kuluçkaya yattığı dört ay boyunca kutup fırtınalarına karşı koymak zorundadır. Hiçbir şey yemeden yumurtaların üstünde yatan erkek bu süre zarfında yarı yarıya kilo kaybeder. Ama asla yumurtayı terk etmez. Dört ay sonunda yumurtalar kırılmaya başladığında birden dişi belirir. Anne yüzlerce penguenin arasından eşini ve yavrusunu hiç güçlük çekmeden bulur. Kursağındakileri boşaltarak yavrunun bakım işini üstlenir. Her yerin buzlarla kaplı olduğu ortamda yuva yapma olanağı yoktur. Anne ile baba, yavruyu soğuktan korumak için ayaklarının üstüne koyup, karınlarıyla ısıtırlar.

1. Charles Darwin, Türlerin Kökeni, Onur Yayınları , Beşinci Baskı , Ankara 1996, s.186
2. Türlerin Kökeni , s.273
3. Türlerin Kökeni , s.275

<https://www.harunyahya.info/makaleler/evrimcilerin-8216icgudu8217-aldatmacasi>